

מוקדש לע"ב הבה"ח דוד	גיליון מספר	יציאת שבת			כניסת שבת			פרשת שבוע	1
צברדלינג ז"ל בן שלמה זלמ <mark>ן</mark>	142	מצפה רמון	יבנה	ירושלים	מצפה רמון	יבנה	ירושלים	יַקהל	1
ושושנה נעמי <mark>הי"ו</mark>	142	18:23	18:23	18:26	17:21	17:26	17:14	פֿקודי	1

אורות הפרשה – הרב נאור מאיר גנון שליט"א.

מדוע כשנבנה המשכן הכל התאים? מאות אנשים עבדו והכל התאים, איך זה קרה? אומר הרבי מאיז'ביצא רבי מרדכי יוסף ליינר זצ"ל(מי השילוח חלק א פרשת ויקהל):אלו שבנו את קודש הקודשים אמרו-הלוואי ואהיה קדוש כמו היהודי שהכניס מסמרים בחצר, ואילו היהודי שבנה את החצר אמר-אני יודע שאפילו החצר לא מגיע לי אבל הלוואי והייתי קדוש כמו היהודים שבונים את קודש הקודשים. המשכן נבנה בזכות שכל אחד הסתכל על הנקודה הטובה שנמצאת אצל חברו וכך אומר רבי נתן מברסלב שמשה רבינו אסף את כל הנקודות הטובות שבעם ישראל ומהם בנה את המשכן. מסופר על רבי אלימלך מליז'נסק שחלם שנבנה בית המקדש השלישי והוא ראה מליוני אנשים מתרוצצים. הוא עצר את אחד המלאכים והציע:אולי כדאי שפחות אנשים יבנו וכך לא תהיה מהומה. צחק המלאך ואמר:"אתה לא מבין רבי אלימלך, ה' רוצה שכל עם ישראל ישתתפו בבנייה". המדרש מספר (קהלת רבה א) שרבי חנינא בן דוסא רצה להשתתף בבניית המקדש. הוא לקח אבן גדולה, פרש עליה טלית יפה וניסה להרימה ללא הצלחה. הצטער רבי חנינא והקב"ה שלח מלאכים לשאת עבורו את האבן. לפעמים אנו רוצים לעשות דברים גדולים ולא מצליחים לבד ואז הקב"ה שולח יהודים טובים שיעזרו לנו וכך מתוך אחדות אנו מגשימים את חלומותינו האישיים וחלום האומה-בניית בית המקדש השלישי שייבנה במהרה אמן. (ע"פ רבי שלמה קרליבך זצ"ל) אוהב אתכם! שבת שלום:)

דבר בעיתו מה טוב - מאורעות התנ"ך בתאריך היומי, על פי ספרו של הבח"ה דוד צברדלינג ז"ל. **כ״ט אדר:** א וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל מֹשֶה וְאֶל אַהְרֹן בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם לֵאמֹר: ב הַחֹדֶשׁ הַזֶּה לָכֶם רֹאשׁ ָחָדַשִּים רָאשוֹן הוּא לַכֶם לְחַדְשֵי הַשְּנַה: ג דַּבָּרוּ אֶל כַּל עָדַת יִשְׁרַאֶל לֵאמר בָּעֲשֹׁר לַחֹדֶש הַזֶּה וִיקחוּ לַהֶם אִישׁ שֵּׁה לָבֵית אֲבֹת שֵּׁה לַבַּיִת: ד וְאָם יִמְעַט הַבַּיִת מְהָיֹת מְשֵּׁה וְלַקַח הוּא וּשְׁכֵנוֹ הַקַּרֹב אֵל בֵּיתוֹ בָּמִכְסַת נָפַשֹּת אִישׁ לִפִּי אַכְלוֹ תַּכֹּסוּ עַל הַשֵּה: ה שֵּה תַמִים זַכַר בֵּן שַׁנַה יִהְיֵה לַכֶם מִן הַכְּבַשִּׁים וּמִן הַעִזִּים תִּקָּחוּ: ו וְהַיָּה לַכֶם לְמִשְׁמֶרֶת עַד אַרְבַּעַה עַשַּׂר יוֹם לַחֹדֶשׁ הַזֶּה וְשַּׁחָטוּ אֹתוֹ כֹּל קָהַל עֲדַת יִשְּׂרָאֵל בֵּין הַעַרְבַּיִם: ז וְלַקְחוּ מִן הַדַּם וְנַתְנוּ עַל שְׁתֵּי הַמְּזוּזֹת וְעַל הַמַּשְׁקוֹף עַל הַבָּתִּים אֲשֶׁר יֹאכְלוּ אֹתוֹ בָּהֶם: ח וְאָכְלוּ אֶת הַבָּשָׂר בַּלַּיְלָה הַזֶּה צְלִי אֵשׁ וּמַצּוֹת עַל מְרֹרִים יֹאכְלֶהוּ: ט אַל תֹּאכְלוּ מִמֶּנוּ נָא וּבָשֵׁל מְבֶשָׁל בַּמַּיִם כִּי אִם צְלִי אֵשׁ רֹאשׁוֹ עַל כְּרָעַיוּ וְעַל קָרְבּוֹ: י וְלֹא תוֹתִירוּ מָמֶנוּ עַד בּקֶר וְהַנֹּתָר מָמֶנוּ עַד בּקֶר בַּאֶשׁ תִּשְׂרֹפוּ: יא וְכַכַה תֹּאכְלוּ אֹתו ַמַתְנֵיכֶם חָגֶרִים נַעֲלֵיכֶם בְּרַגְלֵיכֶם וּמַקֶּלְכֶם בְּיֵדְכֶם וַאֲכַלְתֶּם אֹתוֹ בְּחָפַּזוֹן פֶּסַח הוּא לַיהוַה: יב ּוְעַבַרְתִּי בְאֶרֶץ מִצְרַיִם בַּלַּיְלָה הַזֶּה וְהִכֵּיתִי כָל בְּכוֹר בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם מֵאָדָם וְעַד בְּהֵמָה וּבְכַל אֱלֹהֵי ָמִצְרַיִם אֶעֱשֶׂה שְׁפַּטִים אֲנִי יְהוַה: יג וְהָיָה הַדַּם לָכֶם לְאֹת עַל הַבָּתִּים אֲשֶׁר אַתֶּם שָׁם וְרָאִיתִי אֶת הַדָּם וּפַּסַחְתִּי עֲלֵכֶם וְלֹא יִהְיֶה בַּכֶם נֶגֶף לְמַשְׁחִית בְּהַכֹּתִי בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם: יד וְהַיָה הַיּוֹם הַזֶּה לַכֶם לְזַכַּרוֹן וְחַגֹּתֶם אֹתוֹ חַג לַיהוָה לְדֹרתֶיכֶם חָקָּת עוֹלָם תְּחָגָהוּ: טוֹ שִׁבְעַת יַמִים מַצוֹת תֹאכֵלוּ אַךְ בַּיּוֹם הָרָאשׁוֹן תַּשְׁבִּיתוּ שְׁאֹר מִבָּתֵּיכֶם כִּי כַּל אֹכֵל חָמֵץ וְנִכְרְתָה הַנֶּפֶשׁ הַהִוֹא מִישְׁרָאֵל מִיּוֹם ָּבָרָאשׁן עַד יוֹם הַשְּׁבִעִי: טז וּבַיּוֹם הָרָאשׁוֹן מִקְרָא קֹדֶשׁ וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי מִקְרָא קֹדֶשׁ יִהְיֶה לָכֶם כַּל מְלָאכָה לֹא יֵעֲשֶׂה בָהֶם אַךְ אֲשֶׁר יֵאָכֶל לְכַל נֶפֶשׁ הוּא לְבַדּוֹ יֵעֲשֶׂה לָכֶם: יז וּשְׁמַרְתֵּם אֶת ַהַמַּצוֹת כִּי בְּעֶצֶם הַיּוֹם הַזֶּה הוֹצֵאתִי אֶת צְבָאוֹתֵיכֶם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם וֹשְׁמַרְתֶּם אֶת הַיּוֹם הַזֶּה לדרתיכם חָקַת עוֹלַם: יח בַּרָאשׁן בָּאַרְבַּעָה עַשַּׁר יוֹם לַחֹדֵשׁ בַּעַרֵב תֹאכלוּ מַצֹּת עַד יוֹם הַאֶחַד ּוְעֶשְׂרִים לַחֹדֶשׁ בַּעַרֶב: יט שִׁבְעַת יָמִים שְׂאֹר לֹא יִמָּצֵא בְּבַתִּיכֶם כִּי כַּל אֹכֵל מַחְמֶצֶת וְנְכְרְתָה הַנָּפֶשׁ הַהָוֹא מֶעֲדַת יִשְׂרָאֶל בַּגַּר וּבָאֶזְרַח הָאָרֶץ: כ כַּל מַחְמֶצֶת לֹא תֹאכֶלוּ בְּכֹל מוֹשְבֹתֵיכֶם תאכלו מצות:

(רש"י פסוק ב

(שמות יב,א-כ)

ענייני הזוהר – מעלת לימוד הזוהר הקדוש מגדולי ישראל.

ומשום שעתידים ישראל לטעום מעץ החיים, שהוא ספר הזוהר הזה, יצאו בו מן הגלות ברחמים.

ספר הזוהר, פרשת נשא, אות צ.

עץ החיים - פירוש הסולם על הזוהר, פקודי, דפו"י דף רס"ט ע"א.

תתקנה) ות"ח האי קין וכו': בוא וראה,
קין כל בשר הזה כל רצונו תמיד אינו אלא
בבשר, ומשום זה תקון הבשר, תמיד הוא
אליו, וע"כ נקרא קין כל בשר. וכשהוא שולט,
שולט על הגוף, ולא על הנשמה. הנשמה עולה
למקומה, והגוף ניתן למקום הזה, לקין כל
בשר. כמו הקרבן, שהרצון עולה למקום אחד,
לזו"ן, והבשר עולה למקום אחד. דהיינו לקין
כל בשר. (הביאור בהטולם נח אות ק"ל).

תתקנו) וכר גש דאיהו וכו': ואדם שהוא צדיק, הוא, עצמו, קרבן ממש לכפר, ואחר שאינו צדיֶּק אינו כן, משום שיש בו מום, שכתוב, כי לא לרצון יהיה לכם. וע"כ הצדיק הוא כפרה בעולם וקרבן ממש. אשרי הם הצדיקים בעולם הזה ובעולם הבא.

תתקנז) זיכם הענן את אהל מוער: כי כשכיסה הענן את המשכן, שרתה השכינה בארץ, ונעבר רוח הטומאה מעולם שהיא קץ כל בשר, ומסתלק ונכנס בנקב של תהום הגדול, ורוח הקדוש שורה על העולם, שכתוב, זיכס הענן את אהל מועד.

אביעה חידות מני קדם

חידון לפרשת "שבטי ישראל" (שמואל-ב' פרקים ה-ט) מקבילה ל-פקודי על פי חיבורו של הבח"ה דוד צברדלינג ז"ל.

> א. את מה מבעכי יהודה העכו דוד והעם שאיתו הכיכו

ב. כלהיכן דוד הביא את הארון אוזרי ביה שקרה בגרן גכון

> צ. איזה שם כדוד ה' עשה ושכוו בכל הארש יצא

אורר שמצורת ציון נכבשה

ה. את בני דוד הכה והוא מכך צובה היה

ו. מה מיככ^ו עשתה בכ^ו,בה כשבער הוזכ^{ון} גשקפה

ד. על שם מי העיר גקראה

תתקנח) וכתיב, ולא יכול וגו': וכתיב,

ולא יכול משה לבא אל אהל מועד כי שכן

עליו הענן. כי רוח הקדוש שרה על העולם.

ורוח הטומאה נסתלק, חוץ אם הרשעים

ממשיכים אותו כמתחילה על העולם, ואם הם

לבא, עתיד הקב״ה להעבירו מן העולם. שכתוב, בלע המות לנצח ומחה ה׳ אלקים דמעה מעל כל

פנים וחרפת עמו יסיר מעל כל הארץ כי ה׳

דבר. וכתוב, ואת רוח הטומאה אעביר מן

הארץ. ברוך ה' לעולם אמן ואמן, ימלוך ה'

תתקנט) ולזמנא דאתי וכו': ולעתיד

אינם ממשיכים אותו, אינו נמצא.

לעולם אמן ואמן.

פתרונות לגליון הקודם: אבות, בית שון, גֹלבע, דבלה, הנותרים, ותוֹעַקּ בֹּקוֹכל גֹּדוֹכל

or.david.way@gmail.com בות, הקדשות והערות:

מוקדש להצלחת: עדי בת שושנה נעמי, נאור מאיר בן אסתר ורעייתו, אוריאל בן אלישבע חפצי ורעייתו, ניצן בן אילנה, אריאלה בת אילנה, בתיה בת עופרה,לרפואת חיים דב בן ציפורה, גבריאל בן אלישבע חפצי. לזרע בר אילנה, אריאלה אילת בת אילנה, בתיה בת עופרה,לרפואת חיים דב בן ציפורה, גבריאל בן אלישבע חפצי. לזרע בר אין איימא: יפית חיה בת יהודית, חיים חי בן אבלין יהודית. ולרפואת כלל חולי עמו ישראל. לע"נ: אליהו בן מרים. לקבלת העלון מעויש לנא לשלוח לכתובת: מעויבת: מעויבעשפר מעויבעשפר מעויבע מעיבע מעויבע מעיבע מעויבע מעויבע מעויבע מעיבע מעויבע מעיבע מעויבע מעויבע מעויבע מעיבע מעיבע מעיבע מעויבע

שבת שכום